

Nebojte se zlých zpráv *Žalm 112; Mt 24, 1 – 14*

Žalm 112 nám předkládá portrét muže, který se bojí Hospodina. Jedná se o člověka, který Bohu věří a poslouchá ho – tedy o člověka zbožného. Takovým člověkem je náš Pán Ježíš Kristus. O něm platí všechno, co se v tomto žalmu o zbožném muži říká. Zároveň to ale nějak platí o všech, kdo v Krista věří a kdo v Kristu zůstávají. Vírou v Krista totiž získáváme talent být zbožnými lidmi – těmi, kdo se bojí Hospodina. Tento svůj talent máme rozvíjet cvičením. Jak napsal Pavel Timoteovi: „*Cvič se ve zbožnosti.*“ (1Tm 4, 7 ČEP) Dnes se zaměříme jen na jeden z rysů zbožného člověka: „*Nemusí se bát zlé zprávy, ...*“ (Ž 112, 7 ČEP) Doslovněji by se ta věta přeložila: „*Zlé zprávy se nebojí, ...*“ Tahle vlastnost je samozřejmým vedlejším účinkem zbožnosti, víry v Krista. Kdo se bojí Boha, nebojí se jakékoliv zlé zprávy. To je dobrá zpráva pro nás, kdo věříme v Krista.

Vždyť v průběhu života k nám doléhá mnoho zlých zpráv, které v nás mohou snadno vyvolat strach. Mohou se například týkat něčeho, co hrozí našim blízkým. Nebo může jít o nepříznivé výsledky našeho vyšetření u lékaře. A jako by těch našich osobních starostí nebylo dost, hrne se k nám ještě řeka zpráv ze sdělovacích prostředků. Před časem se stal velkým mediálním tématem příliv imigrantů do Evropy. Začali jsme častěji slyšet o teroristických útocích a násilných činech. V posledních dnech je velkým tématem nákaza koronavirem. Mnozí lidé se bojí. A kdo se bojí, ten bývá také snadno ovladatelný. Český psychiatr Radkin Honzák k tomu při jedné příležitosti řekl: „... můžeme mít strach, který nám navodí naši milovaní politici z toho prostého důvodu, aby nám posléze řekli: „Hele, neboj se, my tě vochráníme!“ Takže manipulace strachem je velice úspěšný předvolební tah, velice úspěšný tah směrem k moci. Napřed vystrašit, potom zachraňovat.“¹

Věřící člověk se ale zlých zpráv bát nemusí. Každý, kdo věří v Krista, prodělal totiž něco jako očkování proti všem zlým zprávám. Očkovací látkou je evangelium Ježíše Krista. Je to dobrá zpráva o Králi králů a Pánu pánů, jemuž byla dána veškerá moc na nebi i na zemi (Mt 28, 18). Dobrá zpráva o něm překoná všechny ostatní zprávy – ať už jsou dobré nebo špatné.

Na Olivové hoře mluvil Ježíš se svými učedníky o tom, jaké budou předzvěsti a znamení jeho druhého příchodu. Připravoval je i na to, že k nim bude doléhat řada zneklidňujících zpráv. „*Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; ...*“ (Mt 24, 6a ČEP) V Lukášově evangeliu Kristus říká: „*... uslyšíte o válkách a povstáních, ...*“ (L 21, 9 ČEP) Pán Ježíš pak mluví ještě o dalších předzvěstech

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=Xywu90WtU9A>; tento citát z krátké promluvy je mírně stylisticky upraven

konce, o hladomorech, o zemětřeseních. U Lukáše se dovídáme, že ke znamením blížícího se konce světa bude patřit rovněž mor (dosl. „mory“; viz L 21, 11). I k nám doléhají všelijaké nepříznivé zprávy. V poslední době zejména o počtech nakažených koronavirem, a to už i v naší zemi. I nám však platí slova, která řekl Ježíš svým prvním učedníkům: „... **hled'te, abyste se nelekali.**“ (Mt 24, 6 ČEP) Nemusíme se těchto zpráv bát. Víme totiž, jak to všechno dopadne. Víme, kdo má všechno to dění pod kontrolou. Vyžaduje to však od nás určitou bdělost, abychom se nenechali strhnout atmosférou strachu, která může snadno převládnout mezi lidmi v našem okolí. Je třeba pamatovat na Ježíše Krista, na dobrou zprávu o něm. V neposlední řadě je také třeba učit se kriticky myslet. Nevěřit hned všemu, co někde slyšíme, nebo co si někde přečteme. „*Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky.*“ (Př 14, 15 ČEP) Jak chápat všechno to zneklidňující dění v současném světě – zejména války, nepokoje, zemětřesení, ekonomické problémy, nakažlivé nemoci? Spolu s Ježíšem můžeme říci, že to je „*teprve začátek bolesti*“ (Mt 24, 8 ČEP). Míněny jsou bolesti porodní. Maminky je dobře znají z vlastní zkušenosti. Vědí však také, že porodní bolesti netrývají věčně. Přejde chvíle, kdy ustanou, a na světě je pak nový člověk. Zmínkou o porodních bolestech nám Ježíš napovídá, že i v průběhu dějin se cosi rodí. Cosi dobrého a krásného. Rodí se nový svět. Rodí se království Boží, které bude nastoleno s Ježíšovým druhým příchodem. I proto se všech těch zneklidňujících zpráv nemusíme lekat.

Především do sebe potřebujeme vstřebávat tu dobrou Zprávu s velkým „Z“. Zprávu o Pánu Ježíši Kristu. „*Jak chladná voda znavené duši je dobrá zpráva z daleké země.*“ (Př 25, 25 ČEP) Dobrá zpráva nás vždy nějak osvěží (ani nemusí pocházet z daleké země). Když se dozvíme, že ohrožení našich blízkých pominulo. Nebo zjistíme, že to s naší nemocí není tak zlé, jak jsme mysleli. Evangelium Ježíše Krista je tou nejlepší zprávou. A může nás osvěžit podobně, jako chladná voda osvěží unaveného člověka. Můžeme být znaveni spoustou věcí. Znaveni starostmi a obavami. Znaveni nikdy nekončícím seznamem úkolů. Znaveni napětím ve vztazích mezi lidmi. Znaveni hříchy. A do toho všeho k nám přichází Bůh se svou dobrou zprávou. Je to zpráva o Pánu Ježíši Kristu, kterému na nás záleží. Zemřel za naše hříchy a vstal z mrtvých, abychom mohli mít věčný život, abychom už nemuseli být na svůj život sami. Zpráva o Ježíši Kristu je zprávou o Boží milosti, zprávou o Božím slitování nad těmi, kdo si je nezaslouží. Není to pouhá dobrá rada, ale dobrá zpráva. Zpráva o tom, co pro nás Bůh ze své lásky vykonal a koná. Neshodil nám shůry pouze příručku správného chování. Poslal k nám svého Syna.

V Kristu můžeme být lidmi, kteří se nebojí zlých zpráv. Máme samozřejmě mnoho různých obav a strachů. Avšak když nasloucháme Božímu Slovu, kterým je Kristus, nacházíme se na cestě, která nás vede z našeho strachu ven. Evangelium je jako eso v rukávu, kterým můžeme přebít kartu jakékoliv jiné zprávy. Víme, že nikdo – ani ďábel – žádnou silnější kartu v rukávu nemá.